

LBRIS

We know
books

Konstantinos Papadimitrakopulos

Piercing și tatuaj: „noile” vechi idolatrii

Traducere din limba neogreacă de
pr. Gavriil Ionescu

Editura Evanghelismos
București, 2026

Traducere din limba neogreacă după originalul
ΜΕ ... ΠΙΡΣΙΝΓΚ ΚΑΙ ΤΑΤΟΥΑΖ

Autor: Κωνσταντίνος Γ. Παπαδημητράκοπουλος
(Konstantinos G. Papadimitrakopulos)

Materialul fotografic din prezenta ediție aparține Editurii
Fotodotes, str. Koridallon nr. 10, cod poștal 15351, Kantza,
Pallinis, regiunea Attiki (Atena), Grecia

duce pretutindeni, precum se întâmplă cu toate bunurile materiale, cu hainele, cu mașinile și cu divertismentul?

Nu vă preocupă faptul că aceștia încearcă să transforme nu doar trupurile, ci și viețile și sufletele noastre în purtătoare ale unor situații foarte stranii, specifice unor epoci întunecate trecute?

Fără îndoială, ceva rău se săvârșește pe ascuns, fără știrea noastră, pe seama tineretului, adică mecanisme dubioase și nevăzute colaborează pentru depravarea conștiințelor omenesti și distrugerea chiar și a simțurilor noastre și ale semenilor noștri.

Cuprins

Prolog.....	5
Prin tatuaj se săvârșește o pecetluire.....	7
Prin piercing se fac niște găuri în trup pentru un scop anume.....	73
Epilog	91

Coperta: Bogdan Toma
Tehnoredactare: Larisa Barbu
Corectura: Valeriu Vațel

© Copyright pentru ediția în limba română
Editura Evangelismos,
Str. Slt. Erou Gheorghe Ionescu nr. 5,
bl. 141, sc. 1, ap. 2, sector 4, București,
tel. 021 331 10 22,
e-mail: editura.evangelismos@gmail.com
www.evangelismos.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PAPADIMITRAKOPULOS, KONSTANTINOS
Piercing și tatuaj : „noile” vechi idolatrii / Konstantinos
Papadimitrakopoulos ; trad. din lb. neogreacă de Gavriil Ionescu. -
București : Evangelismos, 2026
ISBN 978-630-6527-13-7

I. Ionescu, Gavriil (trad.)

2

Prolog

„Imprimarea” trupului cu tatuaje și perforarea lui pentru punerea de cercei și belciuge (așa-numitele piercing) și trasarea unor linii, adică machiajul strident al feței, reprezintă, în ultimii ani, unul dintre cele mai puternice curente ale modei, cu victime în principal din rândul tinerilor.

Totuși, aceste practici sunt foarte vechi, chiar antice, oricât ar încerca unii să le prezinte ca pe o noutate și oricât ar încerca alții să provoace o revoluție prin intermediul lor! **Ele își au rădăcinile în tradiții religioase tribale antice, fiind susținute de concepții păgâne și idolatre, chiar oculte.**

Desigur, în trecut erau legate de zonele mărginașe ale societății, în vreme ce astăzi vor să fie mai mult un mod de exprimare a diversității. Mai mult, tatuajele au ajuns să fie promovate chiar și sub formă de autocolante (nu se fac prin procedura dureroasă de tatuare, ci prin lipire pe piele – n. trad.), pentru inserarea lor facilă în rândul copiilor.

În prezent, omul, mai ales cel tânăr, este bombardat de propuneri de menținere a tinereții, exclusiv prin transformarea și înfrumusețarea

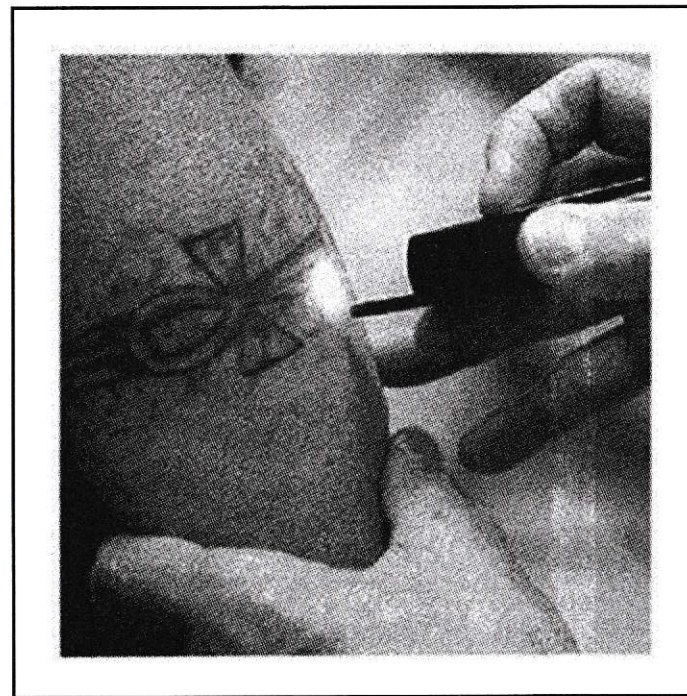
trupului și a evidențierii identității individuale prin aceste caracteristici trupesti.

Așa-numita „Artă a trupului” (*Body Art*) și-a asumat săvârșirea unor intervenții specifice diverse. O întreagă industrie s-a dezvoltat în această direcție, de la dietă până la chirurgie plastică și dopaj (folosirea unor substanțe interzise pentru creșterea capacității de efort). Între aceste aspecte s-a infiltrat și tatuajul și așa-numitul piercing¹.

Mai exact, ce se întâmplă? În această carte ne vom referi la tatuaj și la piercing, care sunt foarte răspândite, și rămân întipărite toată viața pe trupul omului.

Hai deți să vedem...

¹ Verbul *to pierce* = a găuri. Acest termen desemnează perforarea intenționată a pielii sau a cartilajului pentru a introduce bijuterii, având rol decorativ, cultural sau personal. Zonele folosite frecvent includ urechile, nasul, buricul, sprâncenele și buzele. Procesul implică străpungera cu un ac sterilizat, iar vindecarea variază de la câteva săptămâni la câteva luni.

**Prin tatuaj
se săvârșește o pecetluire**

1. Denumirea de „tatuaj”

Să începem cu definirea termenului „tatuaj”. În Antichitate, încrustarea suprafeței corpului (facerea de semne pe piele) se numea *στίξη* (*stixi* = lovitură, semn de punctuație) sau *κατάστιξη* (*kastixi* = a umple cu semne, cu puncte, cu găuri; străpungeri făcute cu acul). Era o faptă de stigmatizare. Străpungerea trupului se numea în Antichitate, în limba greacă veche, *δερματοστιξία* (*dermatostixia*). Totuși, acest cuvânt se folosește rar astăzi pentru că a fost înlocuit, în mare măsură, de un cuvânt de proveniență străină, „tatuaj”.

Cuvântul „tatuaj” provine de la termenul *tattoo*, care este o parafrază a cuvântului *tattawing*, folosit de tribul Maori din Noua Zeelandă. În dialectul polinezian, *Ta* înseamnă plan, iar *Atuaz* îl arată pe cel care insuflă viață făpturilor pământului. Prin urmare, „tatuaj” înseamnă „desenul care îți dă apărarea zeilor”. În plus, el are și sensul de „semn de neșters”, „desen pe piele”, „a însemna ceva”, „a coase în piele”.

2. Istoria tatuajului

Se presupune că predecesorul tatuajelor este obiceiul urmat de triburile antice pentru a-și exprima suferința după cineva care a murit. Anticii

își scrijeleau trupurile și zdrobeau în bucăți foarte mici cărbuni și îi puneau pe tăieturile respective, iar după vindecarea rănilor semnele de neșters ale cărbunelui rămâneau înscrise în piele.

Se pare că istoria tatuajelor începe în Egiptul antic, în mileniul al patrulea înaintea erei creștine. Au fost descoperite mumii din Dinastia a șasea (în jurul anului 2000 î. Hr.) care erau tatuate. De acolo tatuajele s-au transmis țărilor și civilizațiilor vecine (bazinul Mării Mediterane, Persia, Arabia etc.), prin relațiile comerciale care se dezvoltaseră între ele, ajungând în mileniul al doilea î. Hr. până în China.

În jurul anului 1100 î. Hr., tatuajele erau cunoscute în Polinezia, Borneo, Filipine, Guinea de Sud și Formosa. Se presupune că, odată cu imigrările, această practică a tatuajelor s-a răspândit din Polinezia în tot bazinul Oceanului Pacific.

În secolul al V-lea î. Hr., practica tatuajelor este întâlnită și în Japonia, precum arată descoperirile făcute la Osaka. Există elemente scrise despre tatuaje și în documentele juridice chinezești din secolul al III-lea î. Hr.

Se pare că civilizațiile și comunitățile occidentale (europene, dar și de dincolo de Ocean, adică din SUA) au cunoscut practica tatuajelor, mai întâi prin intermediul cruciaților, iar apoi, în anul 1691, prin William Dampier, un marinar, explorator al

mărilor și pirat englez, când s-a întors la Londra din călătoriile sale în Polinezia și în insulele Oceanului Pacific.

În esență, însă, practica tatuajului a fost adusă în Europa, pe la mijlocul secolului al XVIII-lea, de căpitanul James Cook (1728-1779) – explorator, navigator și cartograf englez –, care, făcând diferite călătorii în bazinul Oceanului Pacific, a adus cu sine și artiști specializați din Polinezia, cu scopul răspândirii practicii tatuajelor.

La sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea, tatuajul devine o modă, mai ales în cercurile înalte ale societății europene, iar acest lucru are o anumită explicație, precum vom vedea mai jos. Însă, în momentul în care practica tatuajului s-a extins foarte mult, aristocrații au renunțat la ea, au abandonat-o.

De-a lungul secolului al XIX-lea, însă, tatuajul redevine o modă în Anglia și în alte câteva țări europene. În anul 1910 revine ca modă și în Statele Unite ale Americii. La aceasta a contribuit și descoperirea acului electric, care a transformat tatuajul într-o procedură simplă și mai puțin dureroasă. De notat este faptul că tatuajul era cunoscut băștinașilor americani înaintea descoperirii Americii de către Cristofor Columb.

Conform părerilor multor cercetători, la început tatuajul era numai desenat, apoi s-a folosit

procedura străpungerii cu acul pentru a avea un caracter permanent și a fi de neșters.

3. Istoria modernă a tatuajului și răspândirea lui

Se pare că, în ultimele decenii, strădania impunerii tatuajelor este organizată.

Începutul istoriei moderne a tatuajului se află undeva la mijlocul deceniului al șaselea și începutul celui de-al șaptelea al secolului trecut, avându-i ca protagoniști pe adepții muzicii rock.

Considerând că tatuajul este „o declarație revoluționară împotriva prototipurilor morale”, cântăreții de muzică rock au adoptat total și au evidențiat desenele respective pe brațele lor, purtând bluze cu mânecile tăiate pentru ca tatuajele să se vadă bine. Și, în scurtă vreme, tatuajul a ajuns sinonimul scenei muzicii rock, cuprinzând desigur și pe cea a muzicii punk¹, care îl adoptă mai ales ca o formă de protest.

În paralel, au acționat în aceeași direcție toate vedetele (actori, sportivi, modele etc.) care au influențat asupra tineretului, dar și mass-media (revistele, canalele de televiziune etc.).

¹ Punk este un gen de muzică rock îndreptat împotriva autorității instituționalizate; de fapt, ambele genuri muzicale sunt niște forme de anarhie. (n. trad.)

Au apărut scrise, în reviste cu o largă răspândire, și următoarele:

♦ „MTV și oamenii care au parte de o mare promovare în fața publicului au sprijinit mult răspândirea tatuajului”.

♦ „Apare actorul american Marlon Brando ca motociclist cu tatuaje în filmele lui, iar toți motocicliștii se iau după el”.

♦ „La începutul anilor '80, așa-numitele «super-modele», precum Stephanie Seymour și Carré Otis, dar și «staruri» de la Hollywood, precum Drew Barrymore și Mickey Rourke, au dat startul, expunându-și public tatuajele pe care le aveau pe corp. Rezultatul a fost crearea unei mode, căreia ei au reușit să îi dea un farmec destul de mare”.

Moda tatuajelor se răspândește și prin organizarea de festivaluri (locale și internaționale) de tatuaj, chiar anuale, precum sunt cele de la Sidney, Frankfurt etc. Iar din anul 1999 se organizează și în Grecia așa-numita „Expoziție Națională de Artă *Tattoo*”, ai cărei organizatori au planuri mari pentru răspândirea ei cât mai largă.

În anul 1963, Bruno de Pigalle – primul francez care s-a tatuat – a deschis la Paris primul studio de tatuaj.

Astăzi tatuajul a ajuns o tendință generală la Hollywood, în muzică, în rândul sportivilor și chiar pe scenele unde au loc prezentările caselor

de modă. Mai mult, majoritatea actorilor premiați, de exemplu cu Premiul Oscar, sunt „stigmatizați” cu tatuaje¹.

Este elocvent faptul că termenul *tattoo* este deja printre cele mai populare căutări pe internet și se află în top 10 în mod continuu din anul 1999, bifând în unele luni chiar și locul I.

„Uniunea Profesioniștilor Tatuajului” din Statele Unite ale Americii declară că „artiștii” ei au făcut tatuaje unui număr de 39 de milioane de oameni, în perioada 1990-2004 (adică la unul din șapte americani).

În ultima vreme, din ce în ce mai mulți oameni își îndepărtează tatuajele. Potrivit unui studiu realizat în Statele Unite ale Americii, 17% dintre cei care își fac un tatuaj regretă apoi. Potrivit organizației americane „Uniunea Intervențiilor Dermatologice”, creșterea numărului celor care vor să își îndepărteze tatuajele crește în fiecare an cu 10%. Se estimează că trei din patru persoane care vor să li se șteargă tatuajele de pe corp sunt femei.

În *Guinness World Records (Cartea Recordurilor Mondiale)* este menționat și un anume Tom Leppard (1935-2016), care și-a acoperit 99,2% din suprafața corpului cu un model de tatuaj care

¹ De exemplu: Robert De Niro, Julia Roberts, Jodie Foster, Sean Connery, Jessica Lange, Nicolas Cage, Geena Davis, Sean Penn, Billy Bob Thornton, Marisa Tomei, Angelina Jolie, Charlize Theron, Ben Affleck etc. (n.a.)